

ת"פ 69351/12/18 - מדינת ישראל נגד אילן מנסור

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 69351-12-18 מדינת ישראל נ' מנסור

ת"פ 63432-05-18 מדינת ישראל נ' מנסור

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אילן מנסור

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד רז הורוביץ

בשם הנאשם: עו"ד זאב גורדון

גזר דין

רקע ועובדות כתבי האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו וכחלק מהסדר דיוני בשני כתבי אישום שתוקנו. בת"פ 69351-12-18 (להלן: התיק העיקרי) הורשע הנאשם בארבע עבירות של **הטרדה באמצעות מתקן בזק**, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושירותים), תשמ"ב-1982. בת"פ 63432-05-18 (להלן: התיק המצורף) הורשע הנאשם בעבירה נוספת של הטרדה באמצעות מתקן בזק וכן בעבירה של **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

עובדות כתב האישום בתיק העיקרי

2. על פי החלק הכללי של כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היה הנאשם פרוד מהמתלוננת מזה כ- 8 שנים, כשלבני הזוג הייתה בת משותפת כבת 15. עובר למועד הרלוונטי ניתקה הבת כל קשר עם הנאשם.

על פי פרט האישום הראשון, בימים שבין 5.11.17 ל-13.11.17 הטריד הנאשם את המתלוננת ואת הבת, בכך שהתקשר ממכשיר הטלפון שלו למכשיר הטלפון של כל אחת מהן כ-300 פעמים.

עמוד 1

על פי פרט האישום השני, בימים שבין 4.12.17 ל-13.12.17, שב הנאשם והטריד את המתלוננת ואת הבת באמצעות מתקן בזק, בכך שהתקשר אל המתלוננת כ- 290 פעמים ואל הבת כ- 200 פעמים, זאת במשך כל שעות היממה, ולאחר שכבר נחקר במשטרה בגין ביצוע ההטרדות שבוצעו במסגרת האישום הראשון.

עובדות כתב האישום בתיק המצורף

3. מהחלק הכללי של כתב האישום המצורף עולה שהנאשם הוא אחיו של רחמים מנצור (להלן: רחמים) ודודו של עדי עובדיה מנצור (להלן: עדי). רחמים הוא אביו של עדי.

על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 4.4.2018, בין השעות 9:38-10:30, שלח הנאשם מהטלפון הנייד שברשותו לטלפון הנייד של רחמים 8 הודעות בעלות אופי מטריד, ובחלקן מאיים. לא מצאתי מקום לפרט במלואן את ההודעות, הכתובות בלשון בוטה. על מנת להמחיש את חומרתן, אסתפק בהבאת מספר דוגמאות (כל ההודעות כתובות בנוסחן המקורי), כאשר אציין שההודעות המקוריות מתובלות בקללות ובנאצות למכביר: "אתה זבל שודד זקנים והשוד שעשית על אבא יעלה לך ביוקר... הבטחתי לחוקר שאני אגמור עליך ועל המשפחה שלך... את הבן זונה שלך עדי אני אגמור סופית החודש ואחר כך אתה... אני אשבור לך את הגב"; "...אני ומנשה נקבור אותך חי זאת הבטחה... ימחקו שמך ושימות עדי הבן שלך כמה שקיבלתם מאבא ובסוף שדדת אותו..."; "להקרנות בראש שלך שתקבל סרטן בראש"; "זאת הפעם האחרונה שאני מבקש ממך לשבת איתי ועם מנשה לא תבוא תישא באחריות... אני אכנס אליך הביתה ואתחן אותך בתוך הבית שלך... את הגב אני אשבור לך ליד כל הבנים דודים ומשפחה"; "אני מאחל לך על מה שעשית שתקבל סרטן בראש ותמות ותחנק עם מה שגנבת... אתה רק נותן לי סיבה לקבור את עדי חודש הבא..."; "... ביום שניפגש זה יהיה יום שחור בחיים שלך אתה האויב שלי אתה מת חי זה רק עניין של זמן".

בתאריך 11.4.2018 בשעות הבוקר והצהריים הטריד הנאשם את עדי באמצעות מתקן בזק בכך שהתקשר אל מספר הטלפון הסלולרי שלו 242 פעמים.

4. בהתאם להסדר הדיוני בין הצדדים, הופנה הנאשם לשירות המבחן, זאת מבלי שהוצגה הסכמה עונשית מכל סוג שהוא, וביום 30.1.2020 הוכן תסקיר שהונח בפני בית המשפט.

ראיות וטיעוני הצדדים לעונש

5. מטעם המאשימה הוגש גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1).

מטעם הנאשם הוגשו מספר מסמכים: מכתב מאחיו רחמים, המתלונן בתיק המצורף, בגדרו מסר כי הוא והנאשם ישרו את ההדורים ביניהם וסלחו זה לזה. רחמים ביקש לגלות התחשבות בנאשם הסועד את אביהם (נ/1); מכתב משירות המבחן מחוז ת"א והמרכז נושא תאריך 12.7.2017, לפיו בשנת 2012 שולב הנאשם בטיפול קבוצתי לגמילה מסמים אותו סיים בהצלחה לאחר שנה. עוד נמסר שהנאשם שולב בשנת 2013 בטיפול במרכז למניעת אלימות

במשפחה בחולון, אותו סיים לאחר שנה. לאחר מכן, המשיך במעקב בשירות מבחן (נ/2); מסמך מהמוסד לביטוח לאומי ממנו עולה כי לנאשם יתרת חוב בסך של למעלה מ- 46,000 ₪ (נ/3); מסמכים רפואיים שונים משנת 2019 המעידים על מצבו הרפואי של אבי הנאשם, הסובל מנכות בשיעור של 100% וזקוק לסיוע בפעולות היומיומיות (נ/4).

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו ועל חומרת העבירות, המבטאות התנהגות אלימה, אובססיבית ובריונית שהפגין הנאשם כלפי בת זוגו לשעבר וכלפי בני משפחתו. הודגש כי להליכים הפליליים אין השפעה מרתיעה על הנאשם, אשר שב וביצע את העבירות באישום השני שבועיים בלבד לאחר שנחקר בגין עבירות זהות באישום הראשון בתיק העיקרי. לא זו בלבד, אלא שמספר חודשים לאחר מכן ביצע הנאשם עבירות דומות בתיק המצורף. לאור האמור עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונשי הולם הנע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מכתבי האישום. בהתחשב בעברו הפלילי העשיר של הנאשם ובהתרשמות שירות המבחן מרמת מסוכנות גבוהה, ובהסתמך על פסיקה, ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך שנה, לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וקנס כספי.

6. מנגד, התמקד ב"כ הנאשם ברקע שהוביל לביצוע העבירות. כך, טען כי בתיק העיקרי בוצעו העבירות על רקע העובדה שהמתלוננת מנעה מהנאשם קשר עם בתו וגרמה לכך שהבת לא ענתה לטלפונים מצדו. עוד הודגש שלא נעשה מעשה פיזי כלשהו מצד הנאשם נגד המתלוננת והבת.

ביחס לתיק המצורף, נטען שברקע עומד סכסוך ירושה על נכס נדל"ן שהועבר לנאשם ולאחיו רחמים, כאשר לתחושת הנאשם רחמים ועדי רימו אותו. את הכאב שחש, הביע הנאשם באיומים שהשמיע. לאור האמור, ביקש הסנגור לקבוע, עבור כל אחד מכתבי האישום, מתחם ענישה הנע בין מאסר על תנאי לבין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הוטעם שיחסי הנאשם ואחיו הגיעו לעמק השווה, כפי שעולה מ-1/נ. עוד נטען שמאחר שתסקיר שירות המבחן הוא מלפני למעלה משנה, יש להניח כי המלצתו כיום הייתה שונה, בשים לב לסיום הסכסוך בין הנאשם לאחיו. הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם סועד את אביו בן ה-85 הזקוק לסיוע בכל פעולות היומיום, כאמור ב-נ/4. לפיכך, ובהינתן הודאת הנאשם בהזדמנות הראשונה והעדר עבר פלילי ב-10 השנים האחרונות, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בעונש מרתיע משמעותי, ולחילופין מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות.

7. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה, וביקש לאפשר לו לסעוד את אביו, לו הוא מסייע בכל פעולות היומיום. לדבריו, "זה כל החיים שלי עכשיו". הנאשם ביקש להוסיף ש"במשך 18 שנה לא עמדו בהסדרי הראייה עם הילדה. אני אוימתי לא פעם אחת על ידי אחי ובן אחי וכל הטעות שלי שבאתי מתרבות שלא מתלוננים, אם הייתי מתלונן על כל הדברים שנגרמו לי אז הכול היה נראה אחרת".

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת

מתחם הענישה ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע עבירה.

9. בטרם אפנה לקביעת המתחם העונשי, יש לקבוע האם מעשי הנאשם מהווים "אירוע עברייני אחד", או שמא שני אירועים נפרדים.

בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) (להלן: עניין ג'אבר) נקבע בדעת הרוב כי עבירות שיש ביניהן "קשר ענייני הדוק" ואשר ניתן להשקיף עליהן כמסכת עבריינית אחת ייחשבו לאירוע אחד. על כך הוסיף השופט ע' פוגלמן כי להשקפתו "התיבה 'אירוע אחד' רחבה דיה כדי לכלול גם פעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן; כללו מעשים שונים; ביחס לקורבנות שונים; ובמקומות שונים. הכל - כל עוד הם מהווים מסכת עבריינית אחת" (פסקה 2 לחוות דעתו).

במקרים שלפנינו, כל אחד מכתבי האישום מגלם מסכת עבריינית נפרדת שביסודה מניעים שונים. עבירות ההטרדה באמצעות מתקן בזק שבוצעו בתיק העיקרי בוצעו בסמיכות זמנים וכלפי אותן מתלוננות, כחלק מתוכנית עבריינית אחת, ואילו העבירות בתיק המצורף בוצעו כלפי מתלוננים אחרים, בסמיכות זמנים, ממניעים שונים, וכחלק מתוכנית עבריינית כוללת אחרת. בנסיבות אלו, מצאתי שיש לקבוע מתחם עונשי הולם לגבי כל כתב אישום בנפרד. יובהר שעל אף העובדה שבכל כתב אישום מתוארים שני אירועים הניתנים להפרדה של זמן, מקום וקורבן, הרי שכל אישום, כשלעצמו, אינו מהווה אירוע עברייני עצמאי כי אם חלק ממסכת אחת כוללת. בנסיבות אלו לא מצאתי שישנה הצדקה לקבוע בגין כל אישום באותו כתב אישום מתחם ענישה נפרד.

10. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הם הפגיעה בשלוות נפשם של המתלוננים בכל אחד מכתבי האישום, והפגיעה בתחושת ביטחונם של המתלוננים עליהם איום במסגרת התיק המצורף.

11. אשר לנסיבות ביצוע העבירות בתיק העיקרי - נתתי דעתי לנסיבות המחמירות הבאות: העבירות בוצעו בתוך המשפחה, כלפי בת זוגתו לשעבר של הנאשם וכלפי בתו. מספר שיחות הטלפון באמצעותן הטרדה הנאשם את בת הזוג ואת הבת הוא רב (בין 200 ל- 300 שיחות לכל אחת, בכל אישום), כאשר השיחות נפרסו על פני כחודש ימים. דומה שחקירתו של הנאשם במשטרה בגין מעשיו באישום הראשון לא הרתיעה אותו, והוא לא חדל מלהטריד את המתלוננות גם לאחריה. מאידך גיסא, נתתי דעתי לכך שהעבירות לא כללו תוכן מטריד מעבר להתקשרויות, שכאמור לא נענו.

אשר לנסיבות ביצוע העבירה בתיק המצורף - נסיבה לחומרה יש לראות במספרם הבלתי מבוטל של המסרונים המאיימים ששלח הנאשם לאחיו, שכללו מילות גנאי, גידופים בוטים ואיומים בפגיעה בחייו ובחיי בנו עדי. כן התחשבת במספרם הרב של ההתקשרויות לטלפון הסלולרי של עדי (292 שיחות). לצד זאת יש לתת משקל לעובדה שהעבירות בוצעו על פני תקופה של שבוע בלבד, בשני מועדים הסמוכים זה לזה.

12. מתסקיר שירות המבחן ומדברי הנאשם ובא כוחו עולה שברקע לביצוע העבירות עמדו קשייו של הנאשם להבין את החלטת בת זוגו ובתו לנתק עמו את הקשר באותה תקופה. לדבריו, לאחר שלא נענו לשיחותיו וכאשר מאמציו ליצור

עמן קשר לא נשאו פרי, חש מושפל ומרומה ולכן ניסה ליצור עמן קשר פעם אחר פעם תוך שהתקשה להפסיק. אשר לתיק המצורף, מסר הנאשם כי בינו לבין אחיו ואחיינו ניטש סכסוך ירושה, כאשר לתפיסתו אחיו מנע ממנו לקבל רווחים המגיעים לו, לתפיסתו, ממכירת נכס שהיה בבעלות שניהם.

13. ניתן לסכם ולומר כי בשני האישומים הפגין הנאשם התנהגות בריונית, אובססיבית וחסרת מעצורים. מניעי הנאשם לביצוע העבירות כפי שנמסרו על ידו, מעבר לכך שלא הוכחו, אינם יכולים לשמש הצדקה למעשיו, שאם נאמר אחרת, עלול הדבר להתפרש כעידוד פתרון סכסוכים בדרכים אלימות או מאיימות. הצדדים לא טענו דבר על אודות תחושות קורבנות העבירות, אולם ניתן לשער את תחושתם של בת הזוג, של הבת ושל האחין, לאחר שקיבלו מטר של טלפונים בלתי פוסקים משך תקופה לא מבוטלת ואת תחושתו של האח כלפיו הופנו איומים מפורשים לפגיעה בו, תוך הטחת קללות והכפשות ברף הגבוה ביותר. בנסיבות הללו, מצאתי שמידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית.

מדיניות הענישה הנוהגת

14. עיון בפסיקה מלמד שבעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק לה נלוות עבירה נוספת, על פי רוב עבירת איומים, נע מתחם הענישה בין מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ברף התחתון ועד למאסר בפועל לתקופות מתונות ברף העליון. ככלל, הוטלו עונשים אלה בהתקיים אחת או יותר מהנסיבות הבאות: העבירות בוצעו בתוך המשפחה; על ידי נאשמים בעלי עבר פלילי; האיומים בוצעו מתוך כתלי הכלא; ההטרדה בוצעה תוך הפרת צו בית משפט [ראו רע"פ 2472/14 חליל נ' מדינת ישראל (24.6.2014); רע"פ 1738/15 שוקרי נ' מדינת ישראל (11.3.2015); עפ"ג (מרכז) 45058-03-16 בן שטרית נ' מדינת ישראל (8.5.2016); עפ"ג (מרכז) 26073-12-12 פלוטניקוב נ' מדינת ישראל (5.3.2013); ע"פ (מרכז) 32320-09-12 אספורמס נ' מדינת ישראל (25.12.2012); ת"פ (רמ') 6235-09-13 מדינת ישראל נ' פלוני (16.6.2015)].

15. על מדיניות הענישה ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים, כאשר כבר עתה נאמר שברובם מתוארים מקרים חמורים בהרבה מהמקרה שלפנינו:

א. ברע"פ 149/19 פפיאשוילי נ' מדינת ישראל (10.1.2019) נדון עניינו של נאשם שהוטל עליו בערכאה הדיונית עונש מאסר בן 9 חודשים בגין השמעת איומים ברצח, הטרדה באמצעות מתקן בזק ופגיעה בפרטיות כנגד בת זוגו. באותו מקרה ביצע הנאשם קרוב ל-400 התקשרויות והודעות טלפוניות במשך כחודשיים מהטלפון הנייד שלו לטלפון של המתלוננת, בהן איים עליה בבוטות כי יפגע בגופה, באמה וברכוש ואף איים כי ירצח אותה. בחלק מהמקרים דרש לדעת היכן שוהה המתלוננת, ובשני מקרים שונים אף הגיע למקום בו שהתה. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר למשך מספר חודשים ועד ל-15 חודשי מאסר בפועל.

בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם, תוך שהדגיש את הצורך להחמיר בענישה במקרים של אלימות והתעללות בין בני זוג והוסיף כי "בנסיבות מסוימות נכון אף להחמיר בענישה בגין אלימות נפשית ומילולית בין בני זוג שעלולה להוליד אלימות פיזית בעתיד".

ב. ברע"פ 1940/16 פולק נ' מדינת ישראל (14.3.2016) נדון עניינו של נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בביצוע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, פגיעה בפרטיות והפרת הוראה חוקית נגד מספר נשים שביקשו להפסיק עמו את הקשר. על הנאשם הושת עונש של 14 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסרים מותנים הצטברו לכדי 24 חודשי מאסר. על פי עובדות האישום הראשון והחמור ביותר בכתב האישום, עקב הנאשם אחרי המתלוננת בכמה הזדמנויות, המתין לה במקומות שונים, ופגע בפרטיותה ובפרטיותו של בנה. כמו כן, שלח הנאשם למתלוננת מסרונים רבים, אשר יש בהם כדי לפגוע, להפחיד ולהפר את שלוותה. בגין אישום זה נקבע בערכאה הדיונית מתחם ענישה הנע בין 6 עד 20 חודשי מאסר. על פי עובדות האישום הרביעי, הדומה לתיק העיקרי בעניינו, בשלושה מועדים שונים, במהלך מספר שבועות הטריד הנאשם את המתלוננת, כאשר התקשר אליה מספר רב של פעמים ושלח לה מסרונים רבים, תוך שהוא מתעלם מדרישתה כי יפסיק להטרידה. מתחם הענישה בגין אישום זה הועמד על מאסר על תנאי ועד ל- 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון מצא שלא להתערב במתחמים אלו.

ג. ברע"פ 7413/14 דוד נ' מדינת ישראל (17.11.2014) נדון עניינו של נאשם בגיר-צעיר אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות איומים והטרדה באמצעות מתקן בזק, אשר הופנו כלפי בת זוגו לשעבר, שהייתה קטינה. מכתב האישום עולה כי במועד ביצוע העבירה שלח הנאשם למתלוננת בפרק זמן של כשעתיים 20 מסרונים חלקם בעלי תוכן מאיים כלפיה, וכלפי בני משפחתה. בהזדמנות אחרת התקשר הנאשם למתלוננת, על מנת להשמיע באוזניה דברים שיש בהם כדי להטריד או להרגיז, שלא כדין. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונשי הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש של 5 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת עונש מאסר מותנה הצטברו לכדי 8 חודשי מאסר בפועל כעונש עיקרי. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם הענישה שנקבע, אולם מצא להקל בעונש המאסר שהושת על הנאשם, ולהעמידו על 5 חודשים בלבד. בקשת רשות הערעור נדחתה.

ד. ברע"פ 1738/15 שלקר נ' מדינת ישראל (11.3.2015) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע בשתי עבירות של איומים ובעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. מעובדות כתב האישום עולה שבמועדים שונים במהלך כשבוע ימים, איים הנאשם על גרושתו ואם בנותיו בכך ששלח לה עשרות הודעות טקסט בעלות תוכן מאיים ומטריד. לאחר שהנאשם לא התייצב בפני הממונה על עבודות השירות, הושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שלאחר הפעלת מאסר מותנה הצטברו לכדי 10 חודשי מאסר כעונש עיקרי.

ה. בעפ"ג (מרכז) 64299-09-19 מימון נ' מדינת ישראל (13.1.2020) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בשורה של עבירות שעניינן הטרדה באמצעות מתקן בזק, הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם, הפרת הוראה חוקית, פגיעה בפרטיות, חבלה במזיד ברכב ואיומים. על הנאשם הושת עונש של 18 חודשי מאסר, שלאחר הפעלת מאסרים מותנים הצטברו לכדי 24 חודשי מאסר. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם לא השלים עם החלטתה של המתלוננת לסיים את מערכת היחסים הזוגית ביניהם, כאשר במשך כארבעה חודשים הטריד אותה באמצעות מכשירי טלפון שונים ב-1,298 הזדמנויות שונות. בתוך כך הפר הנאשם צו הרחקה שהוצא נגדו. כן איים הנאשם על המתלוננת במספר הזדמנויות, בין היתר כי "יעשה לה סוף" ובהזדמנות אחרת חתך את צמיגי הרכב של מכר של המתלוננת מאחר שלא היה מרוצה מהקשר בין השניים. בית המשפט המחוזי אישר את מתחם עונש כולל הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, כמו גם את העונש הסופי שנקבעו בערכאה הדיונית.

16. הנה כי כן, מתחמי הענישה להם עתרה המאשימה גבוהים בהרבה מהמתחמים ההולמים את נסיבות המקרה שלפנינו, זאת בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות והשוואתן למקרים שנדונו בפסקי הדין שהוגשו מטעמה. מנגד, סיום ההליך בענישה מותנית בלבד, כעתירת ההגנה, חורג באופן קיצוני לקולא ממתחמי הענישה ההולמים.

17. לאור כל האמור, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, אני קובע כי מתחם הענישה בגין מעשי הנאשם בכתב האישום המקורי נע בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

אשר לכתב האישום המצורף - בהינתן שהנאשם הורשע בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק ובעבירת איומים המצויה ברף חומרה גבוהה, הגעתי לכלל מסקנה כי יש לקבוע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד ל-12 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות

18. הנאשם כבן 52, גרוש ואב לשניים, בעל עבר פלילי מכביד, הכולל 9 הרשעות קודמות בגין עבירות מתחום האלימות, לרבות עבירות איומים והטרדות באמצעות מתקן בזק ואלימות זוגית כלפי גרושתו (שאינה המתלוננת). מתסקיר שירות המבחן עולה שכבר מגיל צעיר חבר הנאשם לחברה שולית, החל לצרוך סמים ולנהל אורח חיים עברייני. לאורך השנים התקשה להתמיד מבחינה לימודית, תעסוקתית וזוגית. מהתסקיר עולה שבגין הרשעתו הקודמת (משנת 2013), בעבירה של תקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד, נדון הנאשם לצו מבחן למשך 18 חודשים, אולם לקראת סיומו חלה נסיגה במצבו, הוא שב להשתמש בסמים והתנהג באופן תוקפני כלפי שירות המבחן.

19. עוד עולה מהתסקיר שהנאשם התקשה ליטול אחריות על מעשיו ואחז בעמדה קורבנית. הנאשם דחה ניסיונות לבחון התנהגותו הפוגענית, וגרס כי התנהלותו באירועים נושא כתבי האישום היא תגובה לגיטימית להתנהלות בעייתית מצד המתלוננים. עוד עולה מהתסקיר שבמפגש עם הנאשם, הוא התקשה לרסן ולווסת עצמו, והתנהל באופן קולני ובוטה, חרף ניסיונות שירות המבחן לסייע לו. בשל עברו ההתמכרותי נדרש הנאשם למסור דגימת שתן, דבר שהוביל להתפרצות מצדו, באופן שאילץ את שירות המבחן לסיים את המפגש עמו בסיוע גורמי אבטחה. מאז אותו אירוע ניתק הנאשם קשר עם שירות המבחן, וניסיונות שירות המבחן לאתר את הנאשם באמצעות הטלפון לא צלחו.

20. לאחר שבחן את מכלול גורמי הסיכון, מצא שירות המבחן כי המסוכנות הנשקפת מהנאשם להישנות התנהגות אלימה כלפי סביבתו בכלל וכלפי בני משפחתו בפרט, היא גבוהה, כאשר צוין שניכרת התדרדרות משמעותית במצבו וקושי בולט לקדם שינוי במצבו, בפרט כאשר הוא תחת השפעת חומרים. בהקשר זה העריך שירות המבחן כי הנאשם שב להשתמש בסמים, למרות שהכחיש שימוש כאמור. צוין כי הנאשם מחזיק בעמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגותו התוקפנית והאלימה, הוא בעל קשיים בוויתור דחפים ובעל דפוסים מעקביים. הנאשם אף התקשה לגלות אמפתיה לנפגעי העבירות.

21. משיחה שקיים שירות המבחן עם המתלוננת עלה כי מאז הגשת התלונה, התנהגותו המטרידה של הנאשם כלפיה לא רק שלא פסקה, אלא שאף הסלימה, כאשר הנאשם הרבה לנסות ליצור קשר טלפוני עמה ועם בתה ואף

הגיע לחצר ביתן מספר פעמים, איים וקילל אותה ואת בתה. המתלוננת מסרה כי בתה מתקשה לתפקד בחיי היומיום בשל התנהגותו זו.

במסגרת הכנת התסקיר ניסה שירות המבחן ליצור קשר עם אחי הנאשם, המתלונן רחמים, אולם נמסר על ידי בן משפחה המצוין בתסקיר כי הוא מצוי במצב רגשי קשה ואינו מחזיק בטלפון בשל האיומים מצד הנאשם. גורם אחר במשפחה, ששמו צוין בתסקיר, מסר שהמשפחה חוששת מהנאשם. לא נעלם מעיני מכתבו של רחמים שהוגש במסגרת הטיעונים לעונש (נ/1), בו כתב רחמים שבחודשים האחרונים התחממו יחסיו עם הנאשם וכי המשקעים ביניהם "נוקו". לדבריו, הוא והנאשם סלחו אחד לשני "וכל הנושא מאחורינו". על אף תקוותי שהמכתב אכן משקף את פני הדברים נכון להיום, אודה שהנני מתקשה לקבל את דברי האח כפשוטם, זאת בשים לב למתואר בתסקיר שירות המבחן, ולפגיעה הקשה שחש האח כתוצאה ממעשי הנאשם, שהובילה אותו להסתובב משך תקופה ארוכה ללא טלפון נייד עקב חששו מהנאשם. בפער עצום מעוצמת החשש המתוארת בתסקיר, כתב האח מכתב קצרצר ולאקונוי, לא התייבב בבית המשפט ולא נחקר על אודות מכתבו זה. מבין השורות אף מקנן החשש שהסיבה לכתיבת המכתב היא ניסיון שנעשה מצד האח להקל בעונשו של הנאשם מטעמים תועלתניים, כאשר בשולי המכתב נכתב שההתחשבות מתבקשת בשים לב לכך שהנאשם סועד את אביהם החולה.

22. בשים לב למסוכנות הרבה הנשקפת מהנאשם, ההתדרדרות שחלה במצבו, וקושי בולט לקדם שינוי בהתנהלותו, סבר שירות המבחן שמסגרות טיפול בקהילה אינן מספיקות ואינן מותאמות לרמת הסיכון הנשקף ממנו. בשל כל אלו נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית, תוך שציין כי מסגרת מציבת גבול במסגרת שירות בתי הסוהר תוכל לעצור את ההתדרדרות ולהפחית סיכון במצבו של הנאשם.

23. אל מול התמונה העגומה המצטיירת, של נאשם חסר רסן המועד לפורענות, אשר הומלץ להרחיקו מהציבור לבל יתממש הסיכון הנשקף ממנו פעם נוספת, לא נעלמו מעיני הנקודות החיוביות העומדות לזכותו, ובהן הודאתו והחיסכון בזמן שיפוטי, העובדה שהנאשם סועד את אביו החולה, והעובדה שעברו הפלילי של הנאשם ישן באופן יחסי (העבירות האחרונות בוצעו בשנת 2009). עוד נתתי דעתי לחלופי הזמן מיום ביצוע העבירות ועד היום. לצד האמור אציין, שהזמן שחלף לא נוצל על ידי הנאשם לשיפור דרכיו או להשתלבות בהליך שיקומי, חרף ההזדמנות שניתנה לו כחלק מההסדר הדיני. משכך, סבורני שאין לתת לנסיבה זו משקל משמעותי במניין שיקולי הענישה, מסקנה המתחזקת בשים לב לעמדת קורבנות העבירות, כמפורט לעיל.

24. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, אלו לחומרה ואלו לקולא, הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את עונשו של הנאשם בחלק המרכזי של המתחמים שנקבעו, ולגזור עליו עונש כולל. אציין שלולא הנסיבות המקלות ובהן הודאתו של הנאשם, ההשפעה שתהיה לעונש המאסר על אביו של הנאשם וחלופי הזמן, היה מקום לגזור על הנאשם עונש חמור בהרבה.

25. לאור העובדה שהנאשם אינו עובד באופן מסודר ובהתחשב במצבו הכלכלי, אני נמנע מלהטיל עליו קנס כספי, בפרט כאשר אין מדובר בעבירות שבוצעו על רקע "כלכלי".

26. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל, שלבקשת בא כוחו במעמד הקראת גזר הדין יחל הנאשם לרצותם החל מיום 15.2.2021.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במתקן כליאה "ניצן" במועד שנקבע עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון ועותק מגזר הדין.

על ב"כ הנאשם לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787336, 08-9787377.

ב. מאסר למשך 5 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת (ע"ת 1 בכתב האישום המתוקן בתיק העיקרי) וכן לבתה, בסך 1,000 ₪ לכל אחת. הפיצוי לבת יועבר לה באמצעות ע"ת 1.

ד. פיצוי בסך 1,000 ₪ למתלונן עדי (ע"ת 2 בתיק המצורף) ופיצוי בסך 2,000 ₪ למתלונן רחמים (ע"ת 1 באותו תיק).

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 10.2.2021 ויועבר למתלוננים על ידי מזכירות בית המשפט בהתאם לפרטים אותם תעביר המאשימה למזכירות בתוך 7 ימים.

27. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת הליך זה או בהליכי המעצר הקשורים אליו ישמשו להבטחת התייצבות הנאשם למאסר, ולאחר מכן יושבו לידי, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

28. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

29. המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לשירות המבחן.

5129371

54678313

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז תוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ו טבת תשפ"א, 30 דצמבר 2020, בנוכחות הצדדים.